

Рецензия

от проф. д-р Христо Благоев Цеков д.м.н.

Член на научното жури по конкурс за придобиване на академична длъжност „Професор” с кандидат доц. д-р Бранимир Николов Каназирев д.м. в направление Медицина и специалност „Вътрешни болести” за нуждите на факултет „Медицина” – катедра „Пропедевтика на вътрешните болести”, обявен в Държавен вестник бр. 77 от 26.09.2017 г.

Доц. д-р Бранимир Николов Каназирев участва в настоящия конкурс със 77 научни труда, от които 25 са след хабилитацията му за доцент. Първи автор е в 30, а втори – в 19. Има издадени 3 монографии като в 2 е в съавторство. Публикациите имат импакт фактор над 27. Съавтор е в 3 учебника. Осъществил е научно ръководство на четирима дисертанти, от които трима са успешно защитили, а четвъртият е пред защита. Участвал е в 9 международни конгреса.

Обща характеристика на научно-изследователската и научно приложна проблематика

Доц. Каназирев насочва целия си творчески път към сърдечната недостатъчност във всичките ѝ форми – като диагноза, епидемиология и терапевтични промени. Задълбоченото познаване на тези промени е резултат на симултанен подход, който той може да си позволи като инвазивен кардиолог и ехокардиографист. Не мога да отмина научната дейност на доц. Каназирев преди хабилитацията му

за доцент, преди всичко пореди факта че тя е органично свързана и със сегашната му активна творческа работа в полето на кардиологията. В монографията „Сърдечна недостатъчност – преживяемост и прогноза” се обсъжда рисковата роля на сърдечната честота, сегментната кинетика на лявата камера, предсърдното мъждене и систолното артериално налягане. Обръща се внимание на биомаркерите и натрийуретичните пептиди при сърдечна недостатъчност. Обсъдени са структурата на смъртността и коронарната болест при сърдечна недостатъчност – фатален и нефатален миокарден инфаркт, внезапната сърдечна смърт и острата циркулаторна недостатъчност. Разгледано е цялото фармакологично лечение заедно с всички нови методи – ресинхронизираща терапия и имплантируеми дефибрилатори, както и хирургичното лечение при сърдечна недостатъчност с подлежаща коронарна болест.

Представените 6 публикации в чужди списания се отнасят до различни глави от вътрешната медицина. Като общото между тях е, че третират сърдечни проблеми – при тиреоидна дисфункция, при терминална бъбречна недостатъчност и хроничен диализа, при псевдокантома еластикум, при хипотиреоидизъм, при охлузия на аортата на различни нива с ангажиране на бъбречна и мезентериална артерия. С оригинален принос е изследването на показателите на дясната камера, дясното предсърдие и долната празна вена със субксийоиден ехокардиографски достъп при болни с ХОББ. Намерена е корелация между дилатацията на долната празна вена и дебелината на дясната камера. Посочват се неинвазивни методи за диагностика на пулмоналната хипертония. По ортостатичните промени на

белодробния дефузионен капацитет могат да се правят заключения за пулмоналното артериално налягане. Изтъква се ролята на еритроцитния флексибилитет и кръвен вискозитет като елементи в развитието на пулмоналната хипертония. Предлага се опита от лечението с Трентал и Добесилат-натрий, като средства повлияващи вискозитета и еритроцитната ригидност. За първи път у нас се доказва хемореологичния ефект на тези медикаменти за корекция на смутената микроциркулация. По този начин се разширява спектъра на лекарствата с етиопатогенетична насоченост при дихателна недостатъчност.

В две участия на Европейски конгреси по сърдечна недостатъчност в Гьотеборг и Белград са представени резултатите от изследване на систолната и сегментна дисфункция на лявата камера при пациенти с различни форми на сърдечна недостатъчност.

В 16 публикации в български списания са отразени проучваията върху пулмоартериалната хипертония, серумните нива на дигоксина при хронично белодробно сърце, медикаменти подобряващи хемореологията при реактивна полицитемия. В национални симпозиуми доц. Каназирев участва с различна по характер симптоматика с акцент върху чернодробната патология – вирусен хепатит, носителство на австралийския антиген във Варненския регион, инокулиране на плъхове на положителен на австралийския антиген серум. Особен интерес представляват цитологичните промени в остър и хроничен опит при плъхове третирани с Доксорубицин и Кардиоксан. Този проблем за кардиотоксичност на цитостатъчната химиотерапия не губи своята актуалност и днес.

Монографията „Сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване“ дава възможност да се запознаем със съвременното третиране на този проблем през призмата на натрупания клиничен опит на доц. Каназирев. Поставя се акцент върху ендотелната дисфункция и индексите от така наречената „втора линия“ – левопредсърдна дилатация, степента на левокамерната хипертрофия и систолното налягане в белодробната артерия. Обръща се внимание на проявите на коморбидност като израз на социалнозначими заболявания. Доц. Каназирев резюмира както нерешените проблеми, така и бъдещите насоки на научните изследвания, което поражда оптимизъм, че практиката ще се обогатява с нови средства за подобряване на прогнозата на тези състояния. Научните интереси на доц. Каназирев разширяват своя кръгзор. Изследвани са 120 пациенти с метаболитен синдром като се проследява хомеостазата на желязото и хепсидина, феритина и CRP. Изтъква се ролята на хепсидина като маркер и регулатор на обмяната на желязо. В друга публикация се установява честотата на ултразвуковите аномалии и хормонални промени при бременни. Направен е обзор на транскатетърната имплантация на аортноклапна протеза при каротидни стенози. Представен е клиничен случай с високостепенна аортна стеноза и друг с аортна коактация, както и транскатетърно затваряне на междупредсърден дефет.

Клиничен интерес представляват и публикациите върху сърдечно-съдовото засягане при бета-таласемия майор. Обсъждат се нови методики като тъканен Доплер, стрейн и стрейн рейт за ранна диагноза на лявокамерната дисфункция при таласемия майор.

Публикациите върху сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване са резултат на големия клиничен опит на доц. Каназирев, който е отразен и в неговата монография. Спазвайки препоръките на Европейската асоциация по кардиология от 2016 г., доц. Каназирев представя алгоритъм за диагностиката на хроничната сърдечна недостатъчност с разграничаване на различните видове сърдечна недостатъчност. В поредицата от публикуваните клинични случаи трябва да отбележим и рядка казуистика – сърдечни метастази при светлоклетъчен сарком на горен крайник, тотална охлузия на мезинтериална артерия с критична стеноза при млада жена. Представен е и случай с проследяване на централно аортно налягане и аортна регидност чрез използване на E-tracking методика.

Доц. Каназирев участва в европейското проучване в областта на сърдечносъдовите заболявания.

Владеенето на три западни езика му дава възможност за системни контакти с водещи учени. Доц. Каназирев специализира в Швейцария и САЩ. Има европейски дипломи по кардиология, по трансторакална ехокардиография, както и специалност по сърдечна недостатъчност от Европейската кардиологична асоциация. Член е на Българската кардиологична асоциация, на Европейската кардиологична асоциация, на Европейската асоциация по кардио-васкуларна образна диагностика, а през 2017 г. е избран за почитен член на Европейската асоциация по сърдечна недостатъчност.

Оценка на педагогическата подготовка и дейност

Доц. Каназирев чете лекции по вътрешна пропедевтика, както и води студентски групи на английско говорящи. За последните 4 години средната часова натовареност е 180 часа на година. Доц. Каназирев е съавтор на „Ръководство по клинична медицина“ за трети курс за англезично обучение. То обхваща всички глави на обучение и лекционния курс по пропедевтика на вътрешните болести с обща част и въведение в методиките и основни нозологични единици. Написан е на отличен английски език и поради своята изчерпателност научавам, че се ползва и от студенти в по-горните курсове. Същият учебник е издаден и на български език и друг като вътрешни болести за специалисти в Здравни грижи.

Основни приноси

Научните приноси на доц. Каназирев не могат да бъдат разделени на периоди. Вече съобщихме за приносите в областта на хемореологията и корелацията между дилатацията на долната празна вена и дебелината на дясната камера, между кръвния вискозитет и пулмоналната хипертония. Конструиран е прогностичен модел за сърдечната недостатъчност, за изчисляване на процентната смъртност при отделните рискови групи.

Предлага се нова парадигма при сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване като се определят клиничните и фенотипове. Доц. Каназирев споделя своя положителен опит при транскатетърно затваряне на междупредсърден дефект и

имплантацията на стенд при аортна коартация. Прави първото системно проследяване на пациенти с таласемия майор и сърдечносъдовия статус.

В Заключение трябва да подчертая високото научно ниво на представените разработки в светлината на съвременната сърдечно-съдова проблематика заедно с множеството монографии върху тези проблеми, съчетани с активно присъствие на международни и български форуми, които оформят мнението ми, че доц. Каназирев носи ерудицията на учен и преподавател с международна известност, с което надхвърля посочените критерии за научно звание Професор.

Предлагам на почитаемото жури моето положително становище, което вярвам, че ще бъде споделено.

03.01.2018

проф. д-р Христо Благовев Цеков д.м.н.